

[Ingerlise Koefoed]

indkomster skal have det lettere. Overførselsindkomsterne er høje, de tynger statsbudgettet meget, de giver faktisk et godt tilskud til det interne underskud, men den måde, som man søger at spare dem væk på, er helt skæv og urimelig. I stedet for at sætte arbejde i gang, som kunne give større livsglæde, større optimisme hos nogle andre end statsministerens vælgere, flere penge i statskassen, mere købekraft, sparer man på dagpengene ved at lægge låg over dem og nu altså også ved at trindele dem. Man sparer på bistandshjælpen, ikke ved at hjælpe folk i gang, så de ikke behøver bistandshjælp, men ved at sætte mennesker på fattigdomsgrænsen. Man sparer på jobtilbuddene ved kun at give dem en enkelt gang og derefter lade folk, der ikke kan finde 13 ugers arbejde – og det er der vitterlig mange, der ikke kan i disse tider – gå på bistanden. Man bringer måske underskuddet lidt ned på den måde, men det er en uacceptabel måde at gøre det på.

Underskuddet kom, da den økonomiske krise slog igennem; jo værre krisen blev, jo større underskud. Med den stigende arbejdsløshed voksede udgifterne til dagpenge og kontanthjælp. Der er ingen tvivl om, at en vej til at nedbringe underskuddet – og den eneste acceptable vej – er at skabe større beskæftigelse, sådan at udgifterne til dagpenge og bistandshjælp falder og indtægterne stiger. Dette kan gøres ved at forøge den samfundsgavnige produktion, ved at lægge vægt på beskæftigelse i ressourcebesparende og ikke-betalingsbalancebelastende erhverv og ved at skaffe endnu flere arbejdspladser. Det kan gøres ved en nedsættelse af den daglige arbejdstid, ved forbud mod overarbejde, ved betalt frihed til uddannelse og på mange andre måder.

Det er klart, at det hjælper mindre at skabe nye arbejdspladser i den offentlige sektor end i den private, men der er rige muligheder for i et samvirke mellem den offentlige og den private sektor og gennem udvidet forskning og uddannelse at skaffe mange nye arbejdspladser og udvikle konkurrencedygtige produkter og nye systemer, der vil være velegnede til eksport.

Vi i SF bilder os ikke ind, at vi vil kunne klare den økonomiske krise med et snuptag. Vi er tværtimod meget indstillet på, at ændringen fra underskud til balance, fra arbejdsløshed til beskæftigelse, vil tage sin tid,

den vil kræve prioritering af alle de mange beskæftigelsesforslag, som bl.a. vi har i vores beskæftigelsesplan, den vil kræve ofre af mange mennesker, men den vil også betyde en helt anden fordeling af byrderne end den fordeling, som finansloven og statsministerens åbningstale og lovkatalog lægger op til. Den vil betyde optimisme, den vil betyde aktivitet, den vil betyde virkelyst hos alle de mennesker, der i dag helt uden egen skyld er sat uden for samfundet.

Svend Heiselberg (V):

Selv om vi i radioens morgenavis kunne høre, at det sovjetiske partiorgan Pravda var røget socialdemokratiet og de øvrige venstrefløjspartier til undsætning i en negativ bedømmelse af regeringens genopretningspolitik efter en årelang socialdemokratisk afgrundspolitik – for at bruge hr. Heinesens ord om afgrunden – kan regeringen trods alt glæde sig over, at der i befolkningen er stor forståelse for nødvendigheden af en genopretningspolitik.

Hr. Svend Auken gjorde i dag meget ud af at beskrive, hvor svært det er for de unge, de svage i samfundet osv. Vi er enige i, at der er problemer, der skal løses, men det skal dertil siges, at det er problemer, der alle er skabt af socialdemokratiets uansvarlige økonomiske politik. Socialdemokratiet har ansvaret – eller er det hr. Svend Auken ansvar – for den seneste bevisligt uansvarlige administration af dagpengene, der i de sidste 4 år har kostet statskassen ¼ mia kr. Disse penge kunne have været brugt til at hjælpe de unge til at få et arbejde samt til at forbedre hverdagen for de svageste i samfundet. Det skulle den høje akademiker have fortalt arbejderbevægelsen, da han i tirsdags talte til dem under sloganet: Nej til indkomstpoltik. Hr. Svend Auken valgte at undlade det. Hr. Svend Auken gjorde dette på trods af påtale fra rigsrevisionen, statsrevisionen, finansudvalget samt adskillige henvendelser fra mig om at sørge for en bedre forrentning af dagpengene, så staten ikke mistede de mange millioner kroner i rentetab. Da det kom til offentlighedens kendskab, blev det af hr. Svend Auken kaldt for et flipnummer – hr. Svend Heiselberg havde fået sommerkuller.

Der er nu nedsat en undersøgelseskommission. Jeg håber, at offentligheden må få den